

Ignacy Zaborowski

[nauczyciel](#)

[pijar](#), [matematyk](#), [uczeń](#), [guwerner](#), [podróżnik](#)

Ur. 0.0.1754,

Zm. 10.1.1803, Warszawa

Dane rodziców

Brak danych.

Wychowanie i wykształcenie

Odebrał [nauki domowe](#), następnie uczył się w [kolegium pijarskim](#) w [Złoczowie](#). Po wstąpieniu do zakonu [pijarów](#) w [Podolińcu](#) (1770) uczył się w [Rzeszowie](#) (do 1773), a później w [Międzyrzeczu](#) (1774-1775).

Etapy kariery dot. edukacji

Był nauczycielem w wielu [kolegiach pijarskich](#) – uczył najniższą klasę w [Wareżu](#) (1776-1777), w [Łomży](#) uczył [gramatyki](#) i składni (1778-1779), nauczał też w [Chełmie](#) (1780). Przez wiele lat wykładał [matematykę](#) w [warszawskim Collegium Nobilium](#) oraz w publicznych szkołach [warszawskich](#) (1781-1794). W 1795 roku został [prefektem](#) szkół [warszawskich](#), a w roku następnym [konsultorem](#) prowincji pijarskiej.

W 1797 roku na krótko został [guwernerem](#) Zdarowskiego (być może Zdanowskiego, pochodzącego z którejś z rodzin szlacheckich o tym nazwisku). Ze swoim podopiecznym wyjechał w [podróż edukacyjną](#) do [Wiednia](#). Pobyt w stolicy cesarskiej wykorzystał również na własne badania naukowe. Być może właśnie wówczas dokonał licznych zakupów instrumentów naukowych i ksiąg, które później podarował macierzystemu [zakonowi](#) do użytku edukacyjnego. Był również [prywatnym nauczycielem matematyki](#) synów polskiej magnaterii. Miał również uczyć różnych przedmiotów córki stolnika litewskiego Józefa Klemensa Czartoryskiego.

Od 1798 roku ponownie był [profesorem matematyki](#) w [warszawskim Collegium Nobilium](#), a w latach 1799-1801 był [rektorem](#) tej uczelni. Wykształcił wielu geometrów i matematyków. Był cenionym nauczycielem, ponoć bardzo lubianym przez uczniów i docenianym przez ich opiekunów. Wprowadzał nowatorskie metody nauczania. W 1791 roku, w obecności [króla](#), zorganizował w trakcie wakacji manewry na Żoliborzu, mające kształcić umiejętności z zakresu [inżynierii wojskowej](#), artylerii i sztuki minerskiej. Uczniowie zdobywali zaimprovizowaną redutę bronioną przez oddziały gwardyjskie.

Dzięki swoim publikacjom z zakresu geometrii i algebry upowszechniał wiedzę matematyczną. Wydał drukiem kilka książek do użytku szkolnego, m.in. w 1786 roku [podręcznik geometrii](#) praktycznej, a w roku następnym książkę o logarytmach.

Za swe zasługi naukowe i edukacyjne został odznaczony przez króla medalem "Merentibus". [Komisja Edukacji Narodowej](#) wyznaczyła go na stanowisko egzaminatora państwowego dla geometrów.

Był członkiem rzeczywistym [Warszawskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk](#) (w latach 1800-1803) oraz członkiem [Towarzystwa do Ksiąg Elementarnych](#).

W latach 1802-1803 sprawował funkcję [prowincjała pijarów](#).

Fakty z życia osobistego

Pochodził z województwa ruskiego, być może z rodziny mieszczańskiej.

Żył w [XVIII-XIX wieku](#).

Bibliografia

Podmiotowa

1. *Historia Domus Varsaviensis Scholarum Piarum*, oprac. L. Chmaj, Wrocław, 1959.

Przedmiotowa

1. F. Dmochowski, *Wiadomość o życiu i pismach Ignacego Zaborowskiego*, [w:] *Pisma rozmaite Franciszka Xawerego Dmochowskiego tłumacza Iliady*, cz. 2, Warszawa, 1826.
2. A. Kraushar, *Towarzystwo Warszawskie Przyjaciół Nauk 1800-1832. Monografia historyczna osnuta na źródłach archiwalnych*, t. 4, Kraków-Warszawa, 1906.